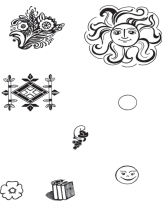

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Теми 1-2

ДОБРО ВІД БОГА

Весь світ сповнений Божої любові. Прояви добра у нашому житті. Любов між людьми, добрі стосунки — це прояв Божої любові на землі.

При вході до однієї святині є напис: “Я — життя, а ви не шукаєте Мене. Я — шлях, дорога, а ви не йдете за Мною. Я — світло, а ви не бачите Мене. Я — істина, правда, а ви не вірите Мені. Я — вчитель, а ви не слухаєте Мене. Я — ваш Господь, а ви непокірні супроти Мене. Я — ваш Бог, а ви не молитесь до Мене. Якщо ви нещасливі, то не докоряйте Мені за це”.

Як Каті́ уявляє собі Бога?

— Бог зовсім інший, ніж ми, — розповідає учитель дітям.

— Він — Тайна. Ми, люди, не можемо Його собі уявити.

— Але я хочу Його собі уявити! — вигукує Каті́.

Вчитель сміється.

— Ти можеш спробувати, Каті́. Але це не означає, що Він мусить бути таким, як ти собі Його уявляєш.

— Е, ні, — каже Каті́.

Вона задумується і плекає свою уяву.

Лене Майєр-Скуманс “Яків і Катерина”

Одного разу два робітники зустрілися разом в полудневій годині на вулиці міста Гамбурга. Обоє були безробітні. Вони скаржилися на свою долю: чому багаті мають всього вдосталь, чому бідняки без праці й опори?

В тій хвилині паламар йшов дзвонити на “Ангел Господній”. На голос дзвону один з робітників, на ім’я Клавдій, зняв шапку й почав відмовляти молитву “Ангел Господній”. Другий насміхався з цього акту набожності.

В тій хвилині попри них проходив один пан, власник фабрики цукру, і сказав до Клавдія: “Якщо хочеш працювати, ходи за мною, я тобі допоможу!”

Ощасливлений робітник прийняв пропозицію. По дорозі старий пан сказав: “Коли хочеш у мене служити, то ніколи не запитуй мене про причину, чому я роблю так, а не інакше: я не люблю, щоби той, хто їсть мій хліб, питався про мої справи”. Клавдій відповів: “Добре. Нехай так буде!”

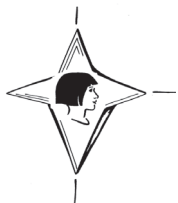
Прийшовши додому, пан наказав робітникові рубати дрова, а потім вже й ним не цікавився, хіба лишень для того, щоб йому заплатити. Згодом він сказав йому: “Клавдію, щодня тобі доводиться довго добиратися на роботу. Якщо хочеш, ти можеш зі своєю родиною зайняти дім, що стоїть в саду”. Робітник прийняв ту пропозицію і подякував, але не питався, за що ця ласка.

Минув рік, а пан до Клавдія каже: “Завідувач моєї цукроварні втік, забравши з каси готівку. Якщо хочеш, можеш зайняти його місце!” Проминув ще один рік. Аж ось одного дня наказав пан поставити пліт між фабрикою і домом Клавдія, поділяючи таким способом сад навпіл. Тоді робітник змушений був далеко обходити, аби дістатися до фабрики. Але він пильнував, щоб не питатися про підставу такого вчинку свого пана.

Потім пан умер, а в своєму заповіті написав: “Клавдієві я залишаю половину саду — ту половину, що знаходиться з іншого боку плоту, котрий я наказав поставити. Також записую йому дім, в якому він досі проживає. Коли б Клавдій запитав, — в що я не вірю, — чому я прийняв його на службу, то нехай знає, що за те, що бачив я, як він зняв шапку на голос дзвону “Ангел Господній” і як відмовляв “Богородице Діво!”

З проповідей священника

ЗОРІ

Мамо люба! Глянь, як сяють
Ясно зорі золоті.

Кажуть люди: то не зорі —
Душі сяють то святі!

Кажуть: хто у нас на світі
Вік свій праведно прожив,
Хто умів людей любити,
Зла ніколи не робив, —
Бог того післав на небо
Ясно зіркою сіять...

Правда, мамо, — то все душі,
А не зорі там горять?

Так навчи ж мене, голубко,
Щоб і я так прожила,
Щоб добро робити вміла
І робить не вміла зла.

Борис Грінченко

Тут будильник задзвонив. Подивився хлопчик на свій графік, і знов за книги. Минула година. В двері постукали. На порозі стояв Андрій і щось говорив.

— Говори конкретно, що трапалося?

— В сусідньому дворі більші хлопчаки захотіли на твоєму велосипеді покататися. Я їм не дав. Тоді вони його відібрали і стали ногами топтати. Все, що могли, поламали або зігнули. От, дивись, — і Андрій показав те, що ще недавно було велосипедом.

— А тебе не зачепили?

— Ні.

— Ну і слава Богу.

Сусід з подивом подивився на друга:

— Як це — слава Богу?

Однак Славко не став нічого йому пояснювати, лише додав:

— Нічого страшного. Господь управить!

Андрій нічого не зрозумів: зіпсовано дорогий велосипед, батьки Славка піднімуть шум, і дуже влетить обом. Що робити? А Славко немовби і не дуже хвилювався, все повторював:

— Добре. Не вішай носа. Господь допоможе.

Ввечері повернулися з роботи батьки Славка. Дізнавшись про те, що трапалося, батько виніс вирок:

— Тепер будеш без велосипеда. Сам винуватий. Не треба було давати кататися.

Але мама заступилася за сина:

— Це я йому дозволила. Не можна позбавляти дитину радощів ділитися з друзями.

Батько не знайшов відповіді й мовчки пішов в іншу кімнату. Підійшовши ближче до сина, мама спитала:

— Ну і що ти сказав Андрієві?

— Щоб він носа не вішав, що Господь все управить і ще, здається, додав: Слава Богу.

— За що ж ти Богу дякував?

— За те, що хлопчак не зачепили Андрія. А мені Господь іспит послав. Ти ж сама мене навчала завжди так говорити.

Мама зітхнула, помовчала, потім підійшла до ікони Спасителя і, перехрестившись, вимовила:

— Слава Тобі, Боже! Слава Тобі!

Незабаром пішли дощі, і велосипед вже був нікому не потрібний. А на Пасху тато подарував Славі новий велосипед, значно кращий за попередній. Як тільки дороги підсохли, хлопчик став ганяти на ньому по всьому району. І Андрію давав поїздити, ніби і не було осінньої історії. А той, катаючись, мріяв швидше зрости і всім дітям у дворі купити по велосипеду.

ПЕРЕМАГАЙ ЗЛО ДОБРОМ

Один віруючий сержант розповів про своє навернення до Господа:

“У нас був віруючий солдат, якому ми завдавали багато страждань. Якось увечері він прийшов з поста втомленим, промоклим і перед сном почав молитися. Я зі злим сміхом кинув у нього черевиком, але він спокійно продовжував молитися. Вранці я знайшов свої черевики вичищеними біля свого ліжка. Тоді запитав у чергового, хто це зробив, і дізнався, що це зробив лагідний і віруючий солдат. Це була відповідь на мій злобний вчинок, відповідь, яка зворушила моє серце, і я вирішив віддатись Господу”.

Ось у цьому полягає суть вчення Христа: не в злобі, а в любові, не у руйнуванні, а в створюванні, не в помсті, а у прощенні та віддаванні добром за зло. Велика сила вчення Христа пом'якшує і відроджує найжорстокіші й найтвердіші серця.

Тема 29

ВОСКРЕСЛИЙ ХРИСТОС ЗМІНЮЄ ЖИТТЯ ЛЮДЕЙ

ВЕЛИКДЕНЬ

В Україні свято Пасхи називають Великдень — тобто великий день. Це справді найбільше свято — свято воскресіння з мертвих, свято перемоги життя над смертю. Ось як це сталося...

На третій день після смерті Ісуса жінки пішли до гробниці, де його поховали. І побачили, що великий камінь, що затуляв гробницю, хтось відкотив, а гріб Ісуса — порожній. Жінки злякалися. І тут з'явився ангел і сказав:

– Не бійтесь. Ісуса тут нема, бо Він воскрес...

Людина не може зрозуміти, як Ісус воскрес із мертвих, бо це — велике чудо, велика тайна. Люди просто вірять, що Він був мертвим і став живим. І щороку святкують Великдень — свято воскресіння.

Великдень — це весняне свято, а навесні воскресає до життя вся природа. З маленької насінинки, закопаної в землю, виростає колос або чудова квітка. З яєчка народжується пташенятко. З бруньки — зелений листочок. А Ісус своїм воскресінням дав людям надію на вічне життя.

Олена Франкевич

ЧОМУ ВЕЛИКДЕНЬ ТАК ЗВЕТЬСЯ?

Старші люди кажуть, що того дня, як воскрес Христос, сонце з радості не заходило і день був великим—превеликим, тому й назвали його Великдень.

Інші люди кажуть, що в той час, коли Христос родився, дуже світило сонце і стояли такі довгі дні, що теперішніх треба сім скласти до купи, щоб був один тодішній. Тоді, було, як зійде сонце в неділю вранці, то зайде аж у суботу увечері. А як розіп'яли Христа — дні поменшали. Тепер тільки царські ворота у церкві розчинені навстіж сім днів, на згадку про ті довгі дні. Ось чому день Воскресіння і називається великим.

ПІД ЗОРЯМИ ВЕСНА ЩЕ БУДЕ СПАТИ

Під зорями весна ще буде спати,
Ще місто мла вкриватиме густа,
А ми до церкви підем привітати
Воскреслого Христа.
А в церкві так велично, світло буде,
Заграють дзвони із церковних веж,
І разом з ними заспівають люди:
"Христос воскрес!"
У поле, в ліс, де сніг останній тане,
У досвіток покотиться луна,
А там зі сну прокинеться і встане
Дзвінка весна.
І зійде сонце, наче кругла паска,
Мов писанка, розквітне вся земля –

ЗМІСТ

Теми 1–2. Добро від Бога	4
Тема 3. Людина — вінець Божого творіння	7
Тема 4. Дари Божі для людини	10
Тема 5. Завдання людини у світі	12
Тема 6. Покликання людини	14
Тема 7. Право людини на вибір	18
Теми 8–9. Наслідки неправильного вибору	23
Теми 10–11. Заповіді Божі — життєвий дороговказ ..	28
Тема 12. Авторитет Бога у житті людини	30
Тема 13. Пошана Божого імені	34
Тема 14. Святкування неділі	36
Тема 15. Пошана та любов до батьків	38
Тема 16. Бережемо життя	41
Тема 17. Радість Різдва Христового.	43
Теми 18–19. Чистота думок і вчинків.	48
Тема 20. Власність людини	50
Тема 21. Життя у правді.	52
Тема 22. Радіємо успіхам ближніх.	55
Теми 23–24. Заповідь любові.	57
Тема 25. Наставники у житті людини	59
Тема 26. Вміння слухати і почути.	61
Тема 27. Послідовність і постійність у творенні добра. .	63
Тема 28. Витривалість, наполегливість і мужність на дорозі добра.	65
Тема 29. Воскреслий Христос змінює життя людей ...	68
Тема 30. Найдорожча, наймиліша матінка моя.	72
Тема 31. Твори добро, остерігайся зла.	76
Тема 32. Моральний дороговказ для людини.	78